Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 13 WARSZAWA, DNIA 26 MARCA 1938 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

TYGODNIK FINANSOWO-GIEŁDOWY I GOSPODARCZY

Dywidenda czy „samofinansowanie"

Nikt zaprzeczać nie będzie, że odbudowa rynku akcyjnego nie nastąpi, jeżeli spółki akcyjne nie będą wypłacały dywidend, inaczej mówiąc, jeżeli akcje nie będą papierem dochodowym. Ta odbudowa nie nastąpi wtedy nawet, gdy pieniądz na rynku kapitałowym będzie obfity. Ponieważ konieczność odrodzenia rynku emisyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych (bo one głównie w grę wchodzą) jest uznawana już powszechnie i stała się postulatem polityki pieniężno - kapitałowej, domaganie się wypłaty dywidend staje się również coraz głośniejsze.

W ostatnich jednak czasach rozlegają się z kół gospodarczych ostrzeżenia. Przyznają tam, że nie może być rynku akcyjnego, jeśli akcje nie przynoszą dochodu. Przypuszczają również, że zamknięcia rachunkowe za rok 1937 wykażą wyższe niż dotąd dochody. Ale nie sądzą, aby należało osiągnięte zyski przeznaczyć na wypłatę dywidend. Przytaczają po temu argumenty, zasługujące na uwagę.

Przypominają więc, że spółki akcyjne przebyły okres niezmiernie ciężki, w którym potraciły kapitały obrotowe i nie amortyzowały urządzeń, i że zdolność produkcyjna istniejących zakładów nie może sprostać wymaganiom, stawianym przez wzmagającą się koniunkturę gospodarczą. Wskazują, że sprawność techniczna aparatu wytwórczego jest w stanie opłakanym i że na gwałt potrzeba rozszerzenia i zwiększenia inwestycyj w przedsiębiorstwach.

Jakże to uczynić? zapytują. Kredytów bankowych, krótkoterminowych zaciągać w szerszym zakresie nie podobna: jest to rzecz pod każdym względem zbyt ryzykowna. Na kredyty zagraniczne w dzisiejszym stanie rzeczy liczyć nie można. Rynek emisyjny nie istnieje, ani dla akcyj, ani dla obligacyj przemysłowych. Nie pozostaje więc nic innego, jak zużywać osiągnięte zyski na pokrycie najpilniejszych potrzeb. Oczywiście, kwestia, co zaliczyć trzeba do owych „najpilniejszych potrzeb", jest nader rozciągła i ogarniać może zarówno pewne techniczne ulepszenia i renowacje, jak i „niezbędne" inwestycje. W tych warunkach cały osiągnięty zysk może być użyty na t. zw. samofinansowanie przedsiębiorstwa.

Wyraz i rzecz przeszły do nas przeważnie z Niemiec (Selbstfinanzierung), chociaż sprawa ta znana jest i uprawiana na całym świecie.

W Stanach Zjedn. prezydent Roosevelt starał się

(dokończenie na sr. 2-ej.)

(dokończenie ze str. 1-ej.)

zwalczyć to „samofinansowanie“ przy pomocy opodatkowania „niewypłacanych zysków“ (undistributed profits). Chodziło mu o uchwycenie podatkowe zysków ukrytych ale bardziej jeszcze — o zwiększenie „siły nabywczej“ ludności, wśród której lokaty w akcjach są niezmiernie popularne. Skutek był ten, że spółki istotnie poczęły w r. b. wypłacać wysokie dywidendy, jednocześnie jednak podniosły się skargi, że zamówienia inwestycyjne maleją. Czy w Stanach Zjedn. w rzeczy samej zachodzi związek przyczynowy między wypłacaniem dywidend, a kurczeniem się inwestycyj, jest rzeczą wątpliwą. Wobec ogromnych kapitałów, leżących odłogiem, przedsiębiorstwa mają możność w każdej chwili dokonania emisji — tym bardziej, że tego rodzaju ekspansja kredytowa chętnym okiem widziana jest przez rząd amerykański. Skargi powyższe, zdaje się, są pewnego rodzaju protestem przeciw polityce Roosevelta.

W Niemczech, przeciwnie, rząd w chwili obecnej popiera „samofinansowanie“ przedsiębiorstw. Wynika to z jego ogólnej polityki finansowo-gospodarczej, w szczególności, z wykonania „planu czteroletniego“ surowcowego. Ponieważ niemiecki rynek emisyjny prawie w całości przeznaczony jest na pożyczki państwowe i ponieważ, z drugiej strony, realizowanie „planu czteroletniego“ wymaga ogromnego nakładu kapitałów, rząd faworyzuje „samofinansowanie“, nie nakłania zaś do wypłaty wysokich dywidend. Gdyby dopuścił do takich dywidend, musiałby sam emitować pożyczki na cele przemysłowe, wyciągając gotówkę od posiadaczy akcyj, którzy dywidendy otrzymali. Obecny więc system jest prostszy, mniej kłopotliwy i bardziej celowy. Nie obniża zaś on poziomu kursowego akcyj, gdyż ten rodzaj waloru jest poszukiwany wobec wielkiej płynności gotówki i braku papierów lokacyjnych, poza ciągle emitowanymi obligacjami państwowymi.

U nas sprawa przedstawia się inaczej. U nas, nie powstanie rynek emisyjny dla akcyj, póki one nie będą przynosiły odpowiedniego dochodu. To jest prawda podstawowa. Jeżeli zyski będą użyte na inne cele, nie na wypłatę dywidendy, to odbudowa rynku akcyjnego nie nastąpi. Gdy ta odbudowa zostanie urzeczywistniona, zaciąganie kredytów długoterminowych na cele renowacyjne i inwestycyjne stanie się możliwe. W dzisiejszych warunkach „samofinansowanie“ stanowi nieprzebytą zaporę dla racjonalnej polityki kapitałowej.

Niewątpliwie, mogą na to odpowiedzieć, że naprzód trzeba udoskonalić aparat wytwórczy i rozszerzyć oraz wzmocnić finansowo przedsiębiorstwo, później zaś wypłacać dywidendę już stałą i pewną, nie zaś dorażną i, być może, tylko przypadkową. Jest w tym duża doza racji. Ale rzeczą zarządów spółek jest zachowanie pewnego umiaru, pewnego „złotego środka“ między naglącо pilnymi potrzebami zakładów, a wypłatą dywidendy.

W dzisiejszych warunkach w naszym kraju, konieczność odbudowy rynku akcyjnego jest nieodzowna i wysuwa się na plan pierwszy. Zupełne jej zlekceważenie byłoby grzechem nie do darowania, byłoby zmarnowaniem wysiłków długich i mozolnych i okoliczności pomyślnych.

N. L.

Na drodze planowości gospodarczej

Do zagadnień niewątpliwie aktualnych — jak aktualną jest zawsze każda teza, dotycząca organizacji życia gospodarczego — należy zagadnienie karteli. Nie w sensie istnienia tego czy innego kartelu, nie w sensie takiej czy innej jego działalności — są to zagadnienia bądź istotne, bądź też dylematy

realizacji

zasadniczych założeń, — a w sensie samej idei

kartelizacji

a więc, w istocie swojej, tworzenia nadrzędnych bloków przemysłowych, zespalających poszczególne przedsiębiorstwa i nadających im z góry określony kierunek, a to i w zakresie produkcji i w zakresie dystrylencji produktów, a więc, w konsekwencji, cen na produkta.

Staliśmy zawsze i nadal stoimy na gruncie zasadniczo przyjaznym kartelizacji. Motywy naszego stanowiska ujmowaliśmy niejednokrotnie. Z najistotniejszych powtarzamy: tylko kartel pozwala na podjęcie prac i poczynań (badania naukowe, penetracja eksportowa, racjonalna propaganda etc.), przekraczających środki poszczególnych przedsiębiorstw, tylko kartel pozwala na planowa gospodarkę w zakresie danej gałęzi — i, wreszcie kartel — i tylko kartel — może być kontrahentem i

narzędziem

Państwa w jego normatywnej działalności przemysłowo-gospodarczej — cała rzecz w tym, oczywiście, by kartel był

kartelem zdrowym,

a więc działającym w aspekcie społecznym — ale tutaj otwierają się wszystkie możliwości przed władzą państwową, która ma dostateczne środki, by kartele naginać i ...uginać.

Kartel jest, jak... brzytwa. Można się nią ogolić, ale można i sąsiada zarżnąć — a dlatego, że poniektórzy zarzynają brzytwą, nie wypływa konieczność zakazu wyrabiania brzytew.

To zasadnicze nasze stanowisko: — zdrowy kartel jest wyższą i pożyteczną formą organizacji przemysłowej — uspasabia nas — również „zasadniczo“ przychylnie do każdej próby organizowania i zespalania rozproszkowanych przedsiębiorstw, w kartel, wnoszący ład i planowość w produkcji. Ostatnio zanotować musimy zalegalizowanie kartelu producentów zamków błyskawicznych; obejmujący cztery najpoważniejsze fabryki w kraju. Kartel ten interesuje nas tymbardziej, iż personalnie uważamy t. zw. zamki błyskawiczne, za rodzaj, który wprędce zapanuje wszechwładnie i tam, gdzie dotąd nie jest stosowany.

W związku z tym zobrazujemy poniżej sytuację i przyczyny, które spowodowały powstanie nowego zrzeszenia gospodarczego. Potrzeba unormowania stosunków branżowych w tej gałęzi wytwórczości rodzimej, wyłoniła się na skutek coraz bardziej zaostrzającego się chaosu w tej branży i nie przebierającej w środkach walki konkurencyjnej, która w rezultacie doprowadziła do tak wydatnej obniżki cen i obniżenia rentowności. — iż produkcja zamków błyskawicznych zupełnie się nie kalkulowała. Coraz bardziej zaostrzająca się walka konkurencyjna wywołała ponadto cały szereg pobocznych niezdrowych objawów. Nabywcy stale zmieniali źródła zakupów, nie wyrównując przeważnie zaległości u starych dostawców, terminy płatności, dyktowane przez odbiorców, uniemożliwiały fabrykantom należyte wykorzystanie kredytów bankowych, chaos panujący na rynku utrudniał w znacznym stopniu orientację o istotnych potrzebach nabywców i wpływał pośrednio na obniżenie poziomu jakości produkcji.

Następnym założeniem, z którego wychodzili inicjatorzy porozumienia, była troska o ujednostajnienie typów zamków błyskawicznych oraz podniesienie ich jakości. Te dwa momenty wiążą się najściślej z myślą, która przyświecała producentom i która stanowi niejako trzon kartelu: jest nią konieczność uregulowania eksportu zamków błyskawicznych. Przy panujących przed powstaniem kartelu warunkach nie sposób było myśleć o skutecznej organizacji eksportu na szerszą skalę. Nie mniej jednak eksport tego artykułu ma przed sobą świetne widoki rozwoju. Z chwilą powstania kartelu istnieje zasadnicza nadzieja, że wspólnym wysiłkiem zjednoczonych fabryk, sprawa eksportu zamków błyskawicznych zostanie pchnięta na nowe tory. Producenci zdają sobie doskonale sprawę, że czeka ich ciężkie zadanie. Trzeba będzie stoczyć walkę z eksporterami zagranicznymi o rynki zbytu, walkę, w której o wygranej zadecyduje jakość i niska cena. Godzi się przy sposobności zaznaczyć, że szereg państw europejskich eksportujących zamki błyskawiczne popiera swój eksport wysokimi premiami.

Jednocześnie z podjęciem akcji w kierunku zdobywania zagranicznych rynków zbytu, kartel podejmuje walkę z importem zamków błyskawicznych do Polski, który ostatnio wzrósł w sposób niepokojący.

W rezultacie przemysł krajowy nie tylko musi zwalczać na rynkach zagranicznych inne przemysły eksportujące, lecz i stacząć z nimi ciężką walkę na rynku krajowym. To też wyeliminowanie tego szkodliwego i niepożądanego importu zamków błyskawicznych może nastąpić tylko przy wydatnej pomocy czynników miarodajnych, które odpowiednimi zarządzeniami mogą wstrzymać względnie ograniczyć wydatnie zagrażający dalszej egzystencji krajowego przemysłu zamków błyskawicznych, import zagraniczny. Należy spodziewać się, że stan ten w najbliższej już przyszłości ulegnie gruntownej zmianie, gdyż przy obecnym stanie finansowym Polski, wywóz waluty zagranicę za artykuł, który Polska sama z powodzeniem produkuje i eksportuje, jest zjawiskiem nader niekorzystnym dla gospodarki narodowej.

Wreszcie na specjalne podkreślenie zasługuje fakt, że powstanie kartelu nie pociągnęło za sobą zwyżki cen na zamki błyskawiczne, lecz wręcz przeciwnie, już w okresie po zalegalizowaniu kartelu ceny obniżono dość wydatnie.

Jak widzimy więc, cele przyświecające kartelowi, przede wszystkim zaś rozwój eksportu oraz podjęcie ewentualnych wysiłków w kierunku zahamowania importu, odpowiadają istotnym potrzebom gospodarki narodowej.

Należy więc tylko życzyć sobie i... baczyć, by cele te i metody nie uległy spaczeniu.

Z GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE.

Sekretariat Giełdy Pieniężnej w Warszawie komunikuje, że **Tow. Zakładów Chemicznych „Strem“**, Sp. Akc. rozpoczęło wymianę dotychczasowych akcyj wart. nom. 12.50 na nowe 100 zł. w stosunku: 6 dawnych akcyj na jedną nową 100-złotową.

Nowe akcje zostaną wprowadzone z dniem 1 kwietnia 1938 r. do obrotów i notowań giełdowych.

Z życia spółek akcyjnych

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów

Sp. Akc. „CERATA"

W dniu 23 marca r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Sp. Akc. „CERATA". Zebranie zagaił prezes p. Karol Olszowski, przewodniczył p. Podkóliński. Po zagajeniu zebrania p. prezes Olszowski złożył sprawozdanie z działalności Spółki za rok 1937.

Bilans Spółki za rok sprawozdawczy zamyka się sumą zł. 2,695,743 40 gr. a rachunek Strat i Zysków — sumą zł. 69,084.79 gr. Zysk w kwocie zł. 30,234.95 gr. podzielono w sposób następujący: 2% dywidendy od sumy zł. 1,350.000— t. j. zł. 27,000.—; 8% na kapitał zasobowy t. j. zł. 2,418.80, — wreszcie pozostałość zysków, t .j. zł. 816.15 przeznaczono na rezerwę na podatki.

Walne Zgromadzenie udzieliło absolutorium Władzom Spółki.

Po dokonaniu wyborów do Zarządu powołani zostali ponownie p. p. Karol Olszowski i Wiktor Bereszko, wobec czego Zarząd Spółki stanowią obecnie p. p. Karol Olszowski — prezes, Wiktor Bereszko, Leon Możdżeński i Stanisław Szymański.

Do komisji rewizyjnej wybrani zostali p. p. M. Wizel, F. Kryt, T. Podkóliński, A. Szturm i S. Laurysiewicz.

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów

Sp. Akc. „Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny

Fryderyk Puls" w Warszawie

W dniu 17 b. m. odbyło się Walne Zgromadzenie akcjonariuszów Spółki Akcyjnej Fryderyk Puls. Zebranie zagaił p. dr. Gustaw Litterer.

Sprawozdanie Zarządu złożył p. dr. G. Litterer. Jak się dowiadujemy, handel perfumeryjno - kosmetyczny cierpi na poważny i stały spadek cen, co uniemożliwia kupcom jakąkolwiek rozsądną kalkulację handlową. Stan ten zaostrza walkę konkurencyjną, skąd wynika dalsza zniżka cen oraz osłabienie kupiectwa tej branży. Wobec powyższego palącym zagadnieniem staje się unormowanie stosunków w handlu perfumeryjno-kosmetycznym. Sprawą tą winny zająć się odpowiednie czynniki, zabraniając kupcom samowolnego obniżania cen stałych artykułów firmowych.

Sp. Akc. „Fr. Puls" wykazała w roku sprawozdawczym zwiększenie obrotów o 11% w stosunku do roku 1936. W tym dziale kosmetyków zanotowano zwyżkę 25%, dział mydeł toaletowych o 20%, zbyt wód spirytusowych wzrósł o 12%, a środków do zębów o 10%.

Bilans na dzień 31 grudnia 1937 roku zamyka się sumą zł. 3,778,143, a rachunek zysków i strat sumą zł. 4,136,824.95.

Walne Zgromadzenie jednomyślnie udzieliło absolutorium Władzom Spółki, które następnie wybrano na dalszy okres sprawozdawczy w składzie niezmienionym, a mianowicie: pp. dr. Gustaw Litterer, Eustachy Bogacki, Aleksander Łada.

Z BANKU POLSKIEGO

Bilans za II dekadę marca 1938 r.

W drugiej dekadzie marca zapas złota powiększył się o 0,4 mln. zł. do 438.0 mln. zł.; stan pieniędzy zagranicznych i dewiz zmniejszył się o 2,6 mln. zł. do 20.1 mln. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zwiększyła się o 67,5 mln. zł do 669·9 mln. zł, przy czym portfel wekslowy wzrósł o 33,9 mln. zł. do 592.8 mln. zł, portfel zdyskontowanych biletów skarbowych powiększył się o 26.6 mln. zł do 43.5 mln. zł; stan pożyczek zabezpieczonych zastawami zwiększył się o 7.0 mln. zł do 33.6 mln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 3.7 mln. zł. do 53.1 mln. zł.

Pozycja „inne aktywa" zmniejszyła się o 2.1 mln. zł do 221.2 mln. zł; pozycja „inne pasywa" zwiększyła się o 1.6 mln. zł. do 148.7 mln. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania obniżyły się o 8.0 mln. zł do 309.1 mln. zł.

Obieg biletów bankowych— w wyniku wyżej omówionych zmian wzrósł o 75.5 mln. zł do 1·062.3 mln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 34.45 proc.

Stopa dyskontowa 4½ proc., stopa od pożyczek zastawowych 5½ proc.

Komunalne Kasy Oszczędności (KKO)

SĄ DŹWIGNIĄ DOBROBYTU

Niezawisłości politycznej narodu towarzyszyć powinna niezależność ekonomiczna, ugruntowana przedewszystkim na spotęgowaniu rodzimych sił wytwórczych. Gromadzenie kapitałów, jako zasobów energii zbiorowej, służyć powinno za sprawdzian dobrobytu powszechnego. Komunalne Kasy Oszczędności (KKO) w liczbie 355 są w Polsce — wzorem państw zachodnich — regionalnymi zakładami pieniężno-kredytowymi, ogniskującymi — na gruncie zaufania ogółu miejscowego — jego dorobek materialny. Wszystkie KKO. — (łącznie z Kasą Galicyjską we Lwowie i rusińską „Szczadnicą" w Przemyślu) — jednoczą z górą 1.800.000 wkładców drobnych a zarazem reprezentują pokaźny zespół energii pieniężnej: bez mała 800 milionów zł kapitałów i lokat.

Dzięki rozgałęzionej swej akcji kredytowej na potrzeby dolnych warstw narodu tworzą KKO. nurt ożywczy dla dobrobytu, skoro zespół drobnych pożyczkobiorców przekracza w KKO 800.000 jednostek. Żywy obrót pieniężno-kredytowy wszystkich KKO w Polsce, obsługujący na 355 placówkach regionalnych potrzeby lokalne szerokich sfer społeczeństwa, daje w wyniku tego niezachwianą płynność lokowanych oszczędności i kapitałów a to przy publicznej — również rozgałęzionej regionami—kontroli organów ciał samorządowych. W dziedzinie przeto gromadzenia kapitałów ojczystych zdołały KKO pozyskać w Polsce odrodzonej przodujące miejsce. Jednym z takich zakładów pieniężno-kredytowych jest podstołeczna KKO (na pow. warszawski) z siedzibą w Warszawie, przy ul. Zgoda Nr 7, z Oddziałami: w Pruszkowie, Piasecznie, Nowym-Dworze, Jeziornie i Wołominie.

W 10-ym roku swego istnienia zgromadziła ta KKO przeszło 44.000 ciułaczy (książeczek) przy ogólnej kwocie lokat i wkładów 32.100.000 zł, a rocznym obrocie — **ćwierć miliarda zł.** Za okres 9-letniej swej działalności zdołała ta Instytucja rozprowadzić kredytów i pożyczek na sumę zł 79.223.000 (56.218 pożyczkobiorców) na cele budowlane, popieranie rodzimego handlu i rzemiosł, na zakup inwentarzy rolniczych, kupno krów, zakładanie sadów i t. p., — stwierdzając żywotność finansową i gospodarczą roli tej placówki na równi z innymi KKO w Polsce. Pupilarna gwarancja funduszów lokowanych, ustawowo zastrzeżona dla wszystkich KKO ze strony lokalnych Związków Samorządowych, toruje tym zakładom należne zaufanie, a dzięki racjonalnej i oględnej akcji kredytowej, obejmującej rozległe a dolne potrzeby narodu, posiadają te Instytucje ugruntowaną równowagę swych obrotów pieniężnych, zapewniającą całkowitą płynność funduszów lokowanych.

Rok intensywnej pracy polskiego hutnictwa żelaznego

Trudno inaczej nazwać rok ubiegły, jeżeli spojrzymy nań wstecz z punktu widzenia sytuacji hutnictwa żelaznego w Polsce: był to naprawdę *rok pracy pozytywnej, intensywnej, rok postępu.*

Te słowa odnoszą się do *całego roku 1937, inaczej bowiem* wyglądał przebieg koniunktury w żelazie *w innych państwach*, gdzie, szczególnie w U.S.A. nastąpiło *katastrofalne załamanie* w drugiej połowie r. ub. Nie wpłynęło ono jednak, przynajmniej natychmiast, na kształtowanie się sytuacji w polskim hutnictwie żelaznym jeszcze w tym samym roku.

Nad czym pracowało nasze hutnictwo żelazne w roku ubiegłym? Odpowiedź na to pytanie, jak też i syntetyczne ujęcie innych zagadnień przemysłu żelaznego znajdujemy *w świeżo wydanej broszurze wybitnego publicysty gospodarczego i statystyka, dyr. Janusza Ignaszewskiego, zatytułowanej: „Polski rynek żelaza w roku 1937"*. Autor mianowicie nazywa ubiegły rok w hutnictwie żelaznym — *rokiem pracy nad rozbudową aparatu wytwórczego, rozszerzeniem zasięgu zbytu na rynku wewnętrznym, wzmożeniem aktywności w zakresie ekspansji wywozowej oraz skoordynowaniem wysiłków nad przebudową struktury organizacyjnej technicznej i handlowej.* Był to również okres, w którym wiele uwagi poświęcono *przebudowie organizacyjnej hutnictwa polskiego.* Wynikiem prac w tym kierunku było utworzenie *własnej koncepcji przebudowy* organizacyjnej, zbliżonej najbardziej *do wzorów angielskich.* Jak wynika ze znanego oświadczenia *p. min. Romana*, ustalony obecnie statut przyszłej naczelnej organizacji hutnictwa da podstawę *do ujawnienia inicjatywy wszystkich sił twórczych, istniejących w tym przemyśle.*

Jednym z najdonioślejszych posunięć rządowych w odniesieniu do hutnictwa żelaznego w 1937 r. było lipcowe przywrócenie *cen żelaza na rynku* wewnętrznym do dawnego poziomu. Poza tym problemem, tak zasadniczym dla zagwarantowania rentowności hutnictwa żelaznego, na czoło wysunęła się *troska o zaopatrzenie hutnictwa w krajowe rudy.* Posługiwanie się niskoprocentowymi rudami krajowymi *podraża co prawda znacznie koszty procesu wielkopiecowego.* Prawdopodobnie rozmiary naszych zasobów rudy żelaznej nakazują też *gospodarkę raczej oględną.* Niemniej jednak zarówno *same huty* jak i *Państwowy Instytut Geologiczny* przeprowadzają intensywne prace poszukiwawcze, łożąc na ten cel *milionowe kwoty.*

Rozbudowa urządzeń w hutnictwie żelaznym objęła w roku ubiegłym przede wszystkim *budowę zakładów hutniczych p. n. Zakładów Południowych w Nisku, na terenie C.O.P. W roku tym uruchomiono 3 wielkie piece: dwa nowe we Wspólnocie Interesów i Hucie Pokój, a jeden, oddawna nieczynny w Zawierciu (Huta Bankowa i Tow. Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza).*

Tymczasem na światowym rynku żelaza wytwórczość surówki wzrosła o 14,7%, stali surowej o 9,7%. W porównaniu z 1929 r. zwiększyła się wytwórczość surówki o 5,8 miln. ton, a stali — o 14,2 miln. ton. Na jesieni jednak zatrudnienie hut żelaznych w U.S.A. spadło z 90 na 30% ich zdolności wytwórczej.

Stosunkowo polska wytwórczość hutnicza wykazała większy wzrost od światowej. Postępy produkcji wielkich pieców o 24%, stalowni — o 27% walcowni — o 26.5% oraz rurami — o 51% — *oto wymowne cyfry.* Wzrosły zarówno wysyłki eksportowe jak i zbyt w kraju. W konsekwencji znacznie *poprawiła się sytuacja finansowa handlu żelazem.*

Na uwagę zasługuje też, podkreślony przez *p. Ignaszewskiego* fakt powszechnego charakteru poprawy sytuacji, czego dowodem jest zarysowanie się *zwyżki zleceń we wszystkich dzielnicach kraju.*

Niezależnie od wszystkich. pomyślnych oznak poprawy sytuacji na polskim rynku żelaza w 1937 r., *zaniepokojenie* z powodu zmierzchu koniunktury światowej wysuwa d z i ś na pierwszy plan pytanie, *czy pogorszenie warunków polskiej produkcji hutniczej będzie się ujawniało w r. 1938 w analogicznym stopniu, jak w innych państwach?* Na to pytanie odpowiedzielibyśmy *negatywnie* i tak najwyraźniej pragnie odpowiedzieć *p. Ignaszewski.* Wskazuje on bowiem z całą słusznością doświadczonego publicysty i fachowca na *trudność operowania w dzisiejszej dobie — pojeciem koniunktury w skali światowej.* Wpływa na to potęgowanie *zarządzeń autarkicznych i postępująca reglamentacja towarowa*, pieniężna i kredytowa. Stąd idą różnice i opóźnienie w przenoszeniu się koniunktur gospodarczych. Dotyczy to np. Polski, która przecież nie tylko w hutnictwie żelaznym, ale na całym terenie swego rozwijającego się życia gospodarczego odczuwała o wiele później od innych państw ogólną poprawę koniunktury. A ponadto jeszcze falowanie wahań koniunkturalnych jest w Polsce znacznie słabsze, niż w krajach bardziej uprzemysłowionych.

Kończy *p. Ignaszewski swą* jak zwykle interesującą pracę. kilkoma *wnioskami: stwierdza* w nich kolejno *zeszłoroczne postępy polskiego hutnictwa żelaznego*, jako wynik jego intensywnej pracy; zwraca uwagę na *zwiększenie napływu zleceń* — przede wszystkim — *krajowych*, co potwierdza fakt mniej pomyślnego kształtowania się warunków na międzynarodowym rynku żelaza (niewielki wzrost eksportu), podkreśla szczególnie *znaczny wzrost zamówień na żelazo ze strony klienteli prywatnej* przy mało pokaźnej poprawie ilościowej zamówień rządowych i na koniec wskazuje na *doniosłość prac Komisji Hutniczej*, które dostarczyły *cennego materiału* do dalszych poczynań *na polu reorganizacji i rozrostu „tej podstawowej gałęzi przemysłu, zgodnie z najistotniejszymi potrzebami kraju"*.

Obroty na Giełdzie Pieniężnej
w Warszawie w lutym 1938 r.

Zaznajamiając się z miesięcznym zestawieniem ogólnym obrotów na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie za luty b. r., sporządzonym przez sekretariat Giełdy, stwierdzamy przede wszystkim wyraźną poprawę ogólnej sumy dokonanych w tym miesiącu obrotów. Nie osiągnęły one jeszcze rozmiarów grudniowych, są nawet od nich bardzo odległe, niemniej jednak wykazują wzrost w porównaniu ze styczniem, co tym bardziej zasługuje na uwagę, iż mamy do czynienia z różnicą 3 dni pomiędzy obu miesiącami.

Poprawa jest coprawda jednostronna, dotyczy bowiem właściwie tylko obrotów walutami. Suma obrotów papierami procentowymi nie uległa prawie żadnej zmianie, a w zakresie akcyj notujemy, niestety, spadek.

W lutym b. r. dokonano łącznie na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie 4.131 tranzakcyj na sumę 47.178 tys. zł wobec 4.509 tranzakcyj i 44.510 tys zł w styczniu. Mamy więc: mniej tranzakcyj, większe natomiast obroty.

Przejdźmy do szczegółowszej analizy cyfrowej tego niezmiernie pouczającego zestawienia. Jak się więc okazuje, **dewizami** dokonano w lutym (dane ze stycznia w nawiasach) 774 tranzakcje (745) na sumę 36.402 tys. zł (33.111 tys. zł); **papierami procentowymi** 2.594 tranzakcje (2.660) na 9.131 tys. zł. (9.123 tys. zł.) i **akcjami** 763 tranzakcje (1.104) na sumę 1.645 tys. zł (2.276 tys. zł). Tak więc obroty akcjami spadły nawet poniżej poziomu grudniowego (1.998 tys. zł).

W dziale dewiz dane szczegółowe wyglądają następująco (cyfry obrotów podawane w tysiącach złotych): Londyn—15.416 (11.079), Nowy Jork — 9.151 (8.402), Paryż — 4.417 (5.545), Sztokholm — 2.112 (2.515), Praga — 1.675 (1.617), Bruksela — 1.635 (1.766), Amsterdam — 1.229 (1.307), Zurych — 333 (414), Oslo — 237 (212), Kopenhaga — 125 (120), Gdańsk — 47 (58), Helsinki— 14 (34), Mediolan — 11 (10). W dalszym ciągu nie obracano szylingami austriackimi, które zresztą przechodzą już do historii. Poza tym w lutym nie obracano żadnymi innymi walutami. na które w styczniu przypadło 32 tys. zł.

Z ciekawszych przesunięć zasługuje na wyróżnienie duży spadek obrotów frankiem francuskim, a także koroną szwedzką, frankiem szwajcarskim i t. d. Poza tym w głównej mierze do ogólnej zwyżki obrotów przyczyniły się wzmożone tranzakcje funtem.

W dziale papierów procentowych obroty pożyczkami państwowymi były następujące (w tys. zł.): 4½% Poż. Wewnętrzna — 2.963 (2.530), 3% Prem. Poż. Inwest. I—II em.— 1.302 (1.544), 4% Poż. Konsolidacyjna — 601 (592), 5% Poż. Konwersyjna 1924 r. — 516 (1.198), 5% Poż. Konwers. Kolejowa 1926 r. — 491 (194), 4% Prem. Poż. Dolarowa ser. III — 173 (162). Tu zwraca uwagę zmniejszenie się o 50% obrotów 5% Poż. Konwers. 1924 r. oraz wzrost obrotów Poż. Wewnętrzną.

Na listy zastawne Państwowego Banku Rolnego przypadło w sumie (w tys. zł.) — 117 (122), na listy zastawne natomiast i obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego — 544 (565), na 5% obl. konw. Polskiego Banku Komunalnego V — IV em. — 21 (—). Nie obracano wcale obligacjami Banku Akceptacyjnego.

W dziale prywatnych papierów lokacyjnych na 8% L. Z. Tow. Kred. Przem. Pol. przypadło (w tys. zł) — 88 (81), na L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie 681 (761), na L. Z. Pozn. Ziemstwa Kredytowego — 55 (44), na L. Z. Miejskie Warszawskie — 1.077 (870), na prowincjonalne — 417 (300). Na obligacje m. st. Warszawy — 70 (155), wreszcie na wszystkie inne obligacje przypadło jeszcze 15 (5).

Akcjami: Banku Polskiego zawarto tranzakcyj na ogólną sumę (w tys. zł): 743 (909), akcjami zaś innych banków dokonano zaledwie 2 tranzakcji na sumę poniżej tysiąca zł (2). W dziale akcyj przemysłu metalowego obroty wyniosły (w tys. zł) — 504 (791), z czego przypada na: Starachowice — 244 (420), Lilpopa — 99 (123), Ostrowieckie — 66 (134), Modrzejów — 51 (99), Norblin — 44 (11). Innymi akcjami tego przemysłu w lutym nie obracano (styczeń — 4 tys. zł.). W dziale przemysłu włókienniczego, reprezentowane go wyłącznie przez Żyrardów — 157 (210), w górnictwie (Warsz. Tow. Kopalń Węgla) — 134 (185). Na przemysł spożywczy przypadło (w tys. zł.): 105 (171), z czego na Warsz. Tow. Fabryk Cukru — 93 (99), Haberbusch i Schiele — 12 (68), Częstocice — 0 (4). W lutym nie dokonano żadnych tranzakcyj akcjami chemicznymi (styczeń— 4 tys. zł), a w przemyśle elektrycznym tylko na 2 tys. zł (1 tys. zł). Akcje innych gałęzi przemysłu nie skupiły również na sobie żadnego zainteresowania (styczeń — 3 tys. zł).

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego.

Urząd Śledczy ostrzega przed nabyciem, zamianą lub przyjęciem na zastaw:

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.
Ser. 522 Nr 47; ser. 9026 Nr 44.

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej II em.
Ser. 493 Nr 46; ser. 8650 Nr 41.

4% Prem. Poż. Dolarowej.
Nr: 13756 107266 145513 357349 420506 531885 566366 606097 641169 643447 708047 738168 738268 761813 901391 905175 910884 910987 920237 945107 968832 987763 1071983 1118863 1252002 1256554 1300864 1367767 1394435 1394438.

4% Poż. Konsolidacyjnej.
Po zł. 50 Nr Nr 55439 300340.

5% Państw. Poż. Konwersyjnej.
Na zł. 100 Nr 45775.
Po zł. 10 Nr Nr 658675 3869814 — 822.

5% L. Z. Tow. Kredyt. m. Warszawy.
Po zł. 1.500 Nr 18321—25.
Po zł. 500 Nr 48560 — 65.
Na zł. 200 Nr 85504.

Urząd Śledczy odwołuje zastrzeżenie dotyczące:

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.
Ser. 9531 Nr 38 — 39; Ser. 13950 Nr 28 — 29.

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej II em.
Ser. 9531 Nr 29 — 30 i 32 — 35; Ser. 12330 Nr 27 — 28.

4% Prem. Poż. Dolarowej.
Nr 839892 — 95.

Urząd Śledczy prostuje odwołane zastrzeżenie, dotyczące:

4% Prem. Poż. Dolarowej
zamiast Nr 161299 winno być Nr 161249.

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.
zamiast serii 1332 Nr 20 winno być 1322 Nr 20.

(Urząd Śledczy Nr X. — 390/38, Nr V. — 483/38 z dn. 18 i 19.III.1938).

Zastrzeżenia Sądowe.

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **wzbronił** wypłat oraz dokonywania tranzakcyj:

4% Poż. Konsolidac.
Na zł. 500 Nr 38665.
Po zł. 100 Nr Nr 176227 — 28.

5% Państw. Poż. Konwers.
Na zł. 1.000 Nr 4249644 — 46.
Po zł. 100 Nr Nr 54569 — 76 54776 — 800 4258334.
Na zł. 50 Nr 223843.
Na zł. 10 Nr 3641511.
Po zł. 3 Nr Nr 112740 — 41.

5% L. Z. Tow. Kredyt. m. Warszawy.
Na zł. 1.000 Nr 202688.
Na zł. 500 Nr 303470.

Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny **wzbronił** wypłat oraz dokonywania tranzakcyj:

5% L. Z. Tow. Kredyt. m. Łodzi.
Na zł. 3.000 Nr 110447.
Po zł. 200 Nr Nr 24456 24506.

(Monit. Pol. Nr 63, 64. 66 i 67 z dn. 18, 19, 22 i 23.III 1938 r.).

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł 25 wart. nom.

W dniu 24 marca 1938 roku wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr: Nr: 2214 10216 19687 20528 22537 27464 28296 we wszystkich 10-ciu seriach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. 89, poz. 694.

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł 100 za bon 25-złotowy.

TERMINARZ AKCJONARIUSZA

Zebrania.

30 marca.
Bank Akceptacyjny, Sp. Akc. — o godz. 11-ej w lokalu Spółki w Warszawie, Nowogrodzka 50.

31 marca.
„Kolej Elektryczna Łódzka", Sp. Akc. — o godz. 17-ej w lok. Banku Przemysł. Łódzkich w Łodzi, ul. Pierackiego 15.

2 kwietnia.
Warsz. Tow. Mas. Wyrob. Blasz. „Tłocznia", Sp. Akc. — o godz. 17-ej w biurze fabr. w Warszawie, Przemysłowa 19.

OSOBISTE.

W dniu 24 b. m., t. j. w czwartek, na posiedzeniu Komitetu Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie został wybrany na vice-prezesa, na miejsce opróżnione przez ś.p. D-ra Józefa Zawadzkiego — p. Karol O l s z o w s k i.

Tydzień giełdowy

Początek tygodnia zaznaczył się wybitną zwyżką kursów papierów procentowych oraz dywidendowych przy obrotach ożywionych. Pod koniec kursy zaczęły się cofać, a jednocześnie zmniejszyła się ilość tranzakcyj.

W dziale dewiz: dewiza na Nowy Jork pozostawała na poprzednim poziomie, raz tylko notowana była o ¼ niżej.

Dewizy europejskie z wyjątkiem dewizy na Pragę obniżyły się. Częstym i dość znacznym wahaniom ulegała dewiza na Paryż.

W dziale pożyczek państwowych po znacznej zwyżce, jaka zaznaczyła się na początku tygodnia, kursy pożyczek premiowych obniżyły się. Natomiast 4% Poż. Konsolidacyjna oraz 4½% Poż. Wewnętrzna wykazały nieznaczny zysk. Najwięcej obrotów dokonano 5% Poż. Konwersyjną, przy czym za odcinki drobne—bardziej poszukiwane — płacono od 50 do 75 gr. drożej, niż za odcinki grubsze.

W dziale papierów lokacyjnych 8% L. Z. Tow. Kred. Przem. Polskiego zyskały 1 punkt. 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziem. w Warszawie V em. z kursu zeszłotygodniowego 61 podniosły się do 63.50, lecz pod koniec straciły 1.50. Zanotowano również 4½% listy Poznańskie lit. L. i K. Z listów zast. Tow. Kredyt. Miejs. w Warszawie 5% (stare) zyskały początkowo 3.50, później straciły 50 gr., doszedłszy do zł. 74. 5% L. Z. tegoż Towarzystwa 1933 r. pod koniec tygodnia nieco osłabły pomimo to notowane były o 50 gr. wyżej, niż w tygodniu ubiegłym. 5% L. Z. 1936 r. pozostały na poziomie poprzednim. Listy zast. prowincjonalnych towarzystw kredytowych również pod koniec tygodnia nieco się obniżyły. Z obligacji m. st. Warszawy 6% VI em. z kursu zeszłotygodniowego 73 podniosła się do 75. 8% Poż. Inwestyc. Szkolna m. Warszawy pozostawała na poziomie nie zmienionym.

Dział akcyj wykazywał na początku tygodnia dużą ruchliwość, a jednocześnie kursy doznały znacznej poprawy, pod koniec jednak nastąpiła lekka zniżka. Notowania końcowe były wyższe od zeszłotygodniowych.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 294.20 — 293.60 — 293.70; Bruksela 89.40 — 89.25; Helsingfors 11.67; Kopenhaga 117.55; Londyn 26.38—26.32—26.33; Mediolan 27.97; Nowy Jork czek 5.30 — 5.30¼; Nowy Jork telegraficzny 5.30¼ — 5.30½; Oslo 132.55 — 132.25 — 132.35; Poryż 16.35 — 16.12 — 16.35 — 16.31; Praga 18.50 — 18.52; Sztokholm 136 — 135.55 — 135.75; Zurych 121.80 — 121.65 — 121.75.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 83.50 — 81.50; serie I em. 92.50 — 90.50; 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. 83 — 81; serii II em. 92 — 89.50; 4% Prem. Poż. Dolarowa 41.75 — 40.75; 4% Poż. Konsolidacyjna (odc. większe) 66.50 — 67.50 — 66.75; (odc. drobne) 66.75; 4½% Wewnętrzna Poż. Państwowa 65.25 — 65.50; 5% Państw. Poż. Konwersyjna 71 — 70.50; (odcinki drobne) 71—71.25; L. Z. Państwowego Banku Rolnego: 7% 83.25; 8% — 94; L. Z. i Oblig. Banku Gospod. Krajowego: 5½% — 81; 7% — 83.25; 8% — 94; 8% Oblig. Budowlane 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% L. Z. Tow. Kredyt. Przem. Polskiego 78 — 79; 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziem. w Warszawie V serii 63.50—62; 4½% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredyt. ser. L. 62; serii K. 62.25; L. Z. Tow. Kredyt. Miejsk. w Warszawie: 5% 74.50 — 74; 5% z 1933 r. 70.75 — 71.25 — 69 — 69.25; (odc. drobne) 71.25 — 71.50 — 70.63; 5% z 1936 r. 70; 5% L. Z. m. Częstochowy 1933 r. 60; 5% L. Z. m. Łodzi 1933 r. 63.25 — 63.50 — 62.63 — 63; 5% L.Z. m. Piotrkowa 1933 r. 60.75 — 61.50 — 59.75; 5% L. Z. m. Radomia 1933 r. 57.50 — 57.25; 6% Oblig. m. st. Warszawy VI em. 75; 8% Poż. Szkolna 75.

Akcje: Bank Polski 112.50—111.50; (imienne) 112; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 35.50 — 35.75 — 35.25; Warsz. Tow. Kopalń Węgla 30.50 — 30.75—30; Lilpop, Rau i Loewenstein 65 — 66 — 65.50; Modrzejów 14.25 — 14.50 — 13.25; Norblin 77 — 80; Ostrowiec 55; Starachowice 38.50 — 36.25; Żyrardów 68.50 — 70 — 68.

Kursy nieurzędowe.

Papiery procentowe: 3% **Renta Ziemska 5.000 zł 60 — 58; 1.000 57.50 — 60 — 58—58.25; 500 zł 59 — 60.50 —58 — 58.50; 100 zł. 68 — 70 — 68.**

Akcje: Cerata 33; Sole Potasowe 20—21; Kijewski i Scholtze 16—17; Radocha 30; Puls 78; Strem (100 zł.) 25; Przemysł Chemiczny 34.50; Nitrat 156; Grodzisk 60; „Elektryczność" 65; P. T. E. 4; Elektr. Dąbrowska 45; Elektr. Krakowska 33; Elektr. w Pruszkowie 68; Brześć Kujawski 240; Ciechanów 53; Chodorów 92—93; Częstocice 35; Gosławice 28—30; Lublin 58 —60; Ostrowite 50—51; Strzyżów 70; Trawniki 85; „Firley" 7.75; Wysoka 41—42; Wołyń 29; Cegielski 31—32; Pierwsza Fabr. Lokomotyw 60—61; Parowozy 13.50 — 14; Pocisk 92.50; Rohn i Zieliński 10; Rudzki 10.25; Zieleniewski 35; Nobel V em. 27.50 — 28; „Elibor" 37; Jabłkowscy 34.50; Mirkowska Fabr. Papieru 75; Lombard 105.

Tabela wartości Kuponu bieżącego od następujących papierów procentowych:

	Nazwa papieru procentowego	Data płatności	Kwiecień 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
3%	Prem. Poż. Inwestycyjna I. i II. em.	1/1-1/5-1/9	0.75	0.75833	0.76666	0.775	0.78333	0.79166	0.80	0.80833	0.81666	0.825	0.83333	0.84166	0.85	0.85833	0.86666
4%	L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego	1/1-1/7	1.—	1.01111	1.02222	1.03333	1.04444	1.05555	1.06666	1.07777	1.08888	1.10	1.11111	1.12222	1.13333	1.14444	1.15555
4½% / 5%	L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy, Łodzi, Poznania. Ziem. Kredyt., Wileńskiego B. Z. Oblig. m. st. Warszawy .. Państw. B-ku Rolnego (40 i pół letnie) Poż. Konwersyjna. Konwers. Poż. Kolejowa, L. Z. Tow. Kred. miast: Częstochowy, Kalisza, Kielc, Lublina, Łodzi, Piotrkowa, Płocka, Radomia, Siedlec, Warszawy, Wilna, Zachodnio-Polskiego Tow. w Poznaniu, Wileńskiego B-ku Ziem. i Oblig. Kom. B-ku Kredyt. w Poznaniu	„	1.125	1.1375	1.15	1.1625	1.175	1.1875	1.20	1.2125	1.225	1.2375	1.25	1.2625	1.275	1.2875	1.30
5½%	Oblig. m. st. Warszawy	„	1.25	1.26388	1.27777	1.29166	1.30555	1.31944	1.33333	1.34722	1.36111	1.375	1.38888	1.40277	1.41666	1.43055	1.44444
6%	Poż. Narodowa: Oblig. m. st. Warszawy	„	1.375	1,39027	1.40555	1.42083	1.43611	1.45138	1.46666	1.48194	1.49722	1.5125	1.52777	1.54305	1.55833	1.57361	1.58888
7%	L. Z. i Oblig. Melioracyjne Państw. B-ku Rolnego, Oblig. Mieszkaniowe m. Poznania	„	1.50	1.51666	1.53333	1 55	1.56666	1.58333	1.60	1.61666	1.63333	1.65	1.66666	1.68333	1.70	1.71666	1.73333
		„	1.75	1.76944	1.78888	1.80833	1.82777	1.84722	1.86666	1.88611	1,90555	1.925	1.94444	1.96388	1.98333	2.00277	2.02222
8%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. (Ulen w dol.). L. Z. Państw. B-ku Rolnego, Poż. Szkolna m. st. Warszawy	„	2.—	2.02222	2.04444	2.06666	2.08888	2.11111	2.13333	2.15555	2.17777	2.20	2.22222	2.24444	2.26666	2.28888	2.31111
4½%	Wewnętrz. Poż. Państwowa 1937 r.	1/2-1/6-1/10	0.75	0.7625	0.775	0.7875	0.80	0.8125	0.825	0.8375	0.85	0.8625	0.875	0.8875	0.90	0.9125	0.925
4%	Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka) dol. 5	1/2-1/8	0.03333	0.03388	0.03444	0.035	0.03555	0.03611	0.03666	0.03722	0.03777	0.03833	0.03888	0.03944	0.04	0.04055	0.04111
4%	Oblig. Komunalne i Kolejowe Banku Gospodarstwa Krajowego	1/4-1/10	—	0.01111	0.02222	0.03333	0.04444	0.05555	0.06666	0.07777	0.08888	0.10	0.11111	0.12222	0.13333	0.14444	0.15555
4½%	Oblig. B-ku Gospod. Krajowego	„	—	0,0125	0.025	0.0375	0.05	0.0625	0 075	0.0875	0.10	0.1125	0.125	0.1375	0.15	0.1625	0.175
5%	L. Z. Tow. Kred. Miejsk. we Lwowie	„	—	0.01388	0.02777	0.04166	0.05555	0.06944	0.08333	0.09722	0.11111	0 125	0.13888	0.15277	0.16666	0.18055	0.19444
7%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach)	„	—	0.01944	0 03888	0.05833	0.07777	0.09722	0.11666	0.13611	0.15555	0.175	0.19444	0.21388	0.23333	0.25277	0.27222
7½%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. bankowe	„	—	0.02083	0.04166	0.0625	0.08333	0.10416	0.125	0.14583	0.16666	0.1875	0.20833	0.22916	0.25	0.27083	0.29166
8%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach), Oblig. m. Poznania z 1926 r.	„	—	0.02222	0.04444	0.06666	0.08888	0.11111	0.13333	0.15555	0.17777	0.20	0.22222	0.24444	0.26666	0,28888	0.31111
4%	L. Z. Akc. B-ku Hipot. we Lwowie, Oblig. m. Krakowa	1/5 1/11	1.66666	1.67777	1.68888	1.70	1.71111	1.72222	1.73333	1.74444	1.75555	1.76666	1.77777	1.78888	1.80	1.81111	1.82222
4½%	L. Z. Akc. B-ku Hipotecznego we Lwowie	„	1.875	1.8875	1.90	1.9125	1.925	1.9375	1.95	1.9625	1.975	1.9875	2.—	2.0125	2.025	2.0375	2.05
5%	Oblig. Polsk. Banku Komunalnego II, IV L. Z. Akc. B-ku Hipotecznego we Lwowie	„	2.08333	2.09722	2.11111	2.125	2 13888	2.15277	2.16666	2.18055	2.19444	2.20833	2.22222	2.23611	2.25	2.26388	2.27777
7%	Pożyczka zagraniczna w lirach włoskich	„	2.91666	2 93611	2 95555	2.975	2.99444	3.01388	3.03333	3.05277	3.07222	3.09166	3.11111	3.13055	3.15	3.16944	3.18888
4%	Pożyczka Konsolidacyjna	15/5-15/11	1.51111	1.52222	1.53333	1.54444	1.55555	1.56666	1.5 777	1.58888	1.60	1.61111	1.62222	1.63333	1.64444	1.65555	1.66666
3%	Państwowa Renta Ziemska	1/6-1/12	1.—	1.00833	1.01666	1.025	1.03333	1.04166	1.05	1.05833	1.06666	1.075	1.08333	1.09166	1.10	1.10833	1.11666
7%	Oblig. m. Poznania z 1928 r.	„	2.33333	2.35277	2.37222	2.39166	2,41111	2.43055	2.45	2.46944	2.48888	2.50833	2.52777	2.54722	2.56666	2.58611	2.60555
4%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie	22/6-22/12	1.10	1 11111	1.12222	1.13333	1.14444	1.15555	1.16666	1.17777	1.18888	1.20	1.21111	1.22222	1.23333	1.24444	1.25555
4½%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie	„	1.2375	1.25	1.2625	1.275	1.2875	1.30	1.3125	1.325	1.3375	1.35	1.3625	1.375	1.3875	1.40	1.4125
6%	L. Z. Tow. Kred. Ziem. (we frankach)	„	1.65	1.66666	1.68333	1.70	1.71666	1,73333	1.75	1.76666	1.78333	1.80	1.81666	1.83333	1.85	1.86666	1.88333
4%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj.., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	30/6-31/12	1.01111	1.02222	1.03333	1.04444	1.05555	1.06666	1.07777	1.08888	1.10	1.11111	1.12222	1.13333	1.14444	1.15555	1.16666
4½%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj. L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	„	1.1375	1.15	1.1625	1.175	1.1875	1.20	1.2125	1.225	1.2375	1.25	1.2625	1.275	1.2875	1.30	1.3125
7%	L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego	„	1.76944	1.78888	1.80833	1.82777	1.84722	1.86666	1.88611	1.90555	1.925	1.94444	1.96388	1.98333	2.00277	2.02222	2.04166
8%	L. Z. Banku Gosp. Kraj., Oblig. Budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego	„	2.02222	2.04444	2.06666	2,08888	2.11111	2.13333	2.15555	2.17777	2.20	2.22222	2.24444	2.26666	2.28888	2.31111	2.33333

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. ADMINISTRACJA: ul. Ś-to Krzyska Nr 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka, Spółka Komandytowa", tel. 506-34. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr 27111. DZIAŁ OGŁOSZEŃ: Warszawa, Mazowiecka 3 m. 16, tel. 2-16-82. WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie i na prowincji: rocznie: zł. 20.—, półrocznie: zł. 10.—, kwartalnie: zł. 5.—, miesięcznie: zł. 1.80. Zagranicą rocznie: zł. 26.—. Numer pojedyńczy 50 groszy. CENA OGŁOSZEŃ: strona zł. 800.— 1/2 strony zł. 450.—, 1/4 strony zł. 250.—, 1/8 strony zł. 200.—, 1/16 strony zł. 150.—. Drobne ogłoszenia: po złotych 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Jerzy Słupecki. Drukarnia Dziennikarska, Warszawa, Ogrodowa 39/41, tel. 3-22-17. Wydawca: H. Polikier.